

‘En nu is het een bruisende gemeenschap van 37 mensen!’

Behoud door regeneratie in Nicodemus, Kansas

Janna Bystrykh in gesprek met Angela Bates en JohnElla Holmes

Landbouw en grond waren het fundament onder de nederzettingen die in de loop van de westwaartse tocht over de Great Plains van de VS werden gesticht, zoals Nicodemus in Kansas. Nicodemus werd in 1877 gesticht door Afro-Amerikanen die aan het einde van de wederopbouw na de Burgeroorlog uit Kentucky waren vertrokken; het was de eerste, en is nu de enige zwarte nederzetting in Kansas.¹

Nicodemus heeft zich gedurende haar lange geschiedenis steeds weten aan te passen aan veranderende maatschappelijke, politieke en economische omstandigheden. De nederzetting werd gesticht als een agrarische *new town*, maar toen er in de jaren 1880 in de buurt een spoorlijn werd aangelegd, stopte die niet in Nicodemus. Dit leidde tot economische neergang, iets dat veel andere steden op de Plains om die reden ook doormaakten. In de jaren 1940 en 1950, toen de beschikbaarheid van landbouwgrond begon af te nemen, veranderde Nicodemus in een forensenstad. In 1996 werd Nicodemus uitgeroepen tot National Heritage Site; drie jaar later richtten de boeren, die geconfronteerd werden met zware discriminatie en zich hadden verenigd om een alternatieve en duurzame toekomst voor de landbouw te ontwikkelen, de Kansas Black Farmers Association (KBFA) op.

In juli 2023 lanceerde het Amerikaanse ministerie van Landbouw (United States

Department of Agriculture, USDA) het Discrimination Financial Assistance Program dat is bedoeld om landbouwers en veeboeren bij te staan die door het ministerie van Landbouw waren gediscrimineerd.² Door de jaren heen zijn veel zwarte landbouwers en veeboeren, onder wie alle boeren in Nicodemus, hun boerderijen en daarmee hun werk kwijtgeraakt. Dit was het gevolg van een systematische discriminatie door het ministerie, dat met betrekking tot de leenprogramma's en aanvraagprocedures voor boerenbedrijven, hun aanvragen voor leningen vertraagde of afwees. Tegenwoordig zijn er nog maar een paar kleine stukjes landbouwgrond in het bezit van bewoners of hun nazaten. Het bezit van de grond en de familiale band met het land spelen een centrale rol in de geschiedenis en ontwikkeling van Nicodemus, en het verlies van de grond is verwoestend gebleken voor de gemeenschap. Het hedendaagse Nicodemus is een gemeenschap die in de dagelijkse praktijk niets meer te maken heeft met het uitgestrekte boerenland van noord-centraal Kansas. De economie van de gemeente drijft op cultureel en agrarisch erfgoed, en men houdt zich bezig met dienstverlening, educatieve activiteiten, agrarisch toerisme en bijdragen aan de gemeenschap. Tegelijkertijd is de ambitie van de gemeenschap om opnieuw een boereneconomie op te bouwen, stevig verankerd en toekomstgericht.

Dit artikel bevat een thematische weerslag van een interview met Angela Bates, een Nicodemus-nazaat, historica, oprichter en uitvoerend directeur van de Nicodemus Historical Society and Museum, dat ik samen met Clemens Driessen heb afgenomen, en een gesprek met JohnElla Holmes, algemeen en uitvoerend directeur van de KBFA, die momenteel in Nicodemus woont.³ De helderheid waarmee Bates en Holmes in dit gesprek de unieke sociaal-economische omstandigheden uiteenzetten die door de oorspronkelijke kolonisten in Nicodemus werden gecreëerd, is inspirerend. Ze beschrijven Nicodemus als een 'broedplaats', een plaats waar een zwarte gemeenschap van meerdere generaties kon gedijen.

De benoeming van Nicodemus tot een National Historic Site, en het werk dat er voortdurend in cultureel en agrarisch erfgoed wordt

¹ Kansas: Nicodemus National Historic Site, nps.gov/articles/nicodemus.htm#:~:text=De%20kleine%20stad%20van%20Nicodemus,Midwest%20na%20de%20Civil%20War (laatst bezocht 20 oktober 2023).

² 'Financial Assistance Application Process Opens for USDA Farm Loan Borrowers Who Have Faced Discrimination', usda.gov/media/press-releases/2023/07/07/financial-assistance-application-process-opens-usda-farm-loan (laatst bezocht 20 oktober 2023).

³ De interviews zijn opgenomen in het kader van GREAT PLA/NS (2023), een documentaire over regeneratieve landbouw en gemeenschapspraktijken op de Great Plains, waar dronebeelden zijn gecombineerd met interviews met boeren, onderzoekers en gemeenschapsleiders.

‘And So Now We’re At a Bustling Thirty-seven!’

Preservation by Regeneration in Nicodemus, Kansas

Janna Bystrykh in conversation with Angela Bates and Dr JohnElla Holmes

Agriculture and land were the foundation and the draw of many westward expansion settlements across the Great Plains in the United States, including the rural settlement Nicodemus in Kansas. Nicodemus was founded in 1877 by African Americans who left Kentucky at the end of the post-Civil War Reconstruction period; it was the first and today it is the only remaining Black settlement in Kansas.¹

Throughout its history, Nicodemus has continued to adapt to changing social, political and economic conditions. Established as a new town with an agricultural base, it was bypassed by the railroad in the 1880s, which led to economic decline that many other towns also experienced across the Plains during the planning of the railroad. In the 1940s and 1950s Nicodemus transformed into a commuter town when access to agricultural land began to diminish. Finally, in 1996 Nicodemus became a National Heritage Site, and three years later the Kansas Black Farmers Association (KBFA) was founded in Nicodemus by farmers confronted with deep discrimination, coming together to envision alternative and sustainable agricultural futures.

In July 2023, the United States Department of Agriculture (USDA) launched the Discrimination Financial Assistance Program, to assist farmers and ranchers who have faced discrimination by the USDA.² Over the years, due to systematic discrimination by the USDA in the farm lending programmes and

farm application processes, in the form of delayed or denied loans, many Black farmers and ranchers, including all of the farmers in Nicodemus, have lost their farms and farming practices. With only a few small pockets of agricultural land remaining within the ownership of some of the residents and descendants today. Ownership of farmland and the genealogical connection to the land plays a central role in the history and development of Nicodemus, and the loss of land has been devastating to the community. Contemporary Nicodemus is a community that is detached in its daily practice from the vast agricultural landscape of north-central Kansas. The economy of the town is linked to cultural and agricultural heritage, providing services, educational experiences, agricultural tourism and community work. At the same time, the community's ambition to rebuild a farming-rooted economy is profound, and forward looking.

This article offers a thematic compilation of two conversations: with Angela Bates, a Nicodemus descendant, historian, founder and executive director of the Nicodemus Historical Society and Museum – an interview conducted together with Clemens Driessen; and a conversation with Dr JohnElla Holmes, president and executive director of KBFA, who currently lives in Nicodemus.³ With inspirational clarity, Bates and Holmes explore in conversation the unique socioeconomic conditions that were created in Nicodemus by the original settlers, describing it as an 'incubator', a place where a Black community of multiple generations could thrive.

The designation of Nicodemus as a National Historic Site and the ongoing cultural and agricultural heritage work is an important precedent for historical towns in rural areas in general. Where the image and future of a town is rooted in the conservation of (national) rural and agricultural heritage, connected to the layered narratives and histories of different communities present in the landscape. What emerges here is a form of rural community regeneration through multidisciplinary conservation and community-focused practices.

From these conversations we understand that this history and contemporary narratives

¹ Kansas: Nicodemus National Historic Site, nps.gov/articles/nicodemus.htm#:~:text=The%20small%20town%20of%20Nicodemus,Midwest%20after%20the%20Civil%20War (accessed 20 October 2023).

² 'Financial Assistance Application Process Opens for USDA Farm Loan Borrowers Who Have Faced Discrimination', usda.gov/media/press-releases/2023/07/07/financial-assistance-application-process-opens-usda-farm-loan (accessed 20 October 2023).

³ The interviews were recorded as part of the GREAT PLA/NS short film documentary project (2023) on regenerative agriculture and community practices across the Plains, combining drone footage with on-the-ground interviews with farmers, researchers and community leaders.

gestoken, vormt een belangrijk precedent voor historische gemeenten in landelijke gebieden in het algemeen. Het beeld en de toekomst van de plaats zijn verankerd in de conservering van (nationaal) landelijk en agrarisch erfgoed en verbonden met de gelaagde verhalen en geschiedenissen van de verschillende gemeenschappen. Wat we hier zien is de regeneratie van een plattelandsgemeenschap door middel van multidisciplinaire conservering en op de gemeenschap gerichte activiteiten.

Uit de gesprekken blijkt dat geschiedenis en eigentijdse verhalen de algemene opvatting van wat een kleine plattelandsgemeente feitelijk is, kunnen verbreden. Ze verhelderen wat stedelijk en wat landelijk is, wat het betekent om verschillende vormen van autonomie en identiteit op te bouwen op het platteland en hoe de toekomst van veel mensen is aangetast door vooroordelen, geweld en discriminatie. De interviews benadrukken de noodzaak om zoveel mogelijk perspectieven en geschiedenissen op te nemen in toekomstvisies.

De toekomstvisie voor Nicodemus stoelt op het behoud van erfgoed, waarbij ruimtelijke ordening niet los gezien kan worden van de verhalen die de mensen belangrijk vinden om te vertellen. Het is deze drang om verhalen te vertellen, die de sleutel is tot de regeneratie van plattelandsgemeenschappen.

Erfgoed: we moeten het hele verhaal vertellen

Janna Bystrykh

Nicodemus is sinds 1996 een National Historic Site; verschillende gebouwen vallen onder het National Park System. Kun je ons iets meer vertellen over deze erfgoedlocaties?

Angela Bates

Tegenwoordig bestaat de Nicodemus National Historic Site uit vijf historische gebouwen. Het grootste is het gemeentehuis, dat in 1939 werd gebouwd als een zogenaamd Works Progress Administration-project. Het werd jarenlang gebruikt als gemeenschapscentrum en voor onze Homecoming Emancipation Celebrations.⁴ Dan is er nog de oude First

Baptist Church, een belangrijk religieus icoon; de onlangs gerestaureerde African Methodist Episcopal Church, die net om de hoek ligt, een blok verderop; de school en ten slotte het St. Francis Hotel en postkantoor tegenover het gemeentehuis. Zachary Fletcher en zijn vrouw Jenny, die hier in het voorjaar van 1877 arriveerden, openden er een postkantoor. Zachary werd de eerste Afro-Amerikaan in de VS met een eigen postkantoor. Het gebouw fungeerde ook als hotel. De postkoets kwam elke dag langs om post op te halen en af te leveren.

Clemens Driessen

Waren de mensen die zich hier vestigden toen de gemeente Nicodemus net was gesticht, vooral geïnteresseerd in landbouw?

AB Na de Amerikaanse Burgeroorlog (1861-1865) en nadat de Afro-Amerikanen waren vrijgemaakt, verschoof de behoefte aan militaire aanwezigheid van het zuiden naar het westen. De regering wilde het Manifest Destiny-project realiseren: het gebied openstellen voor mensen die zich er wilden vestigen en de oorspronkelijke Amerikanen dwingen in reservaten te gaan wonen, wat zij verfoeiden. Ze vochten heel hard om hun onafhankelijkheid te behouden, om hun eigen land te laten voortbestaan en hun grond te behouden. De soldaten die hierheen werden gestuurd, de 9^e en 10^e Calvary van de Buffalo Soldiers, vochten hier tegen oorspronkelijke Amerikanen en probeerden het veilig te maken voor de kolonisten, de zogenaamde *homesteaders*. Het was aantrekkelijk om als kolonist naar het westen te trekken, het was een manier om land in bezit te krijgen, om 160 acres (ongeveer 65 ha) in handen te krijgen. Deze *founding fathers* kwamen uit Kentucky, en ze gingen terug naar Kentucky om meer mensen te vinden die ook naar het westen wilden trekken. Het enige wat die laatste groep hoefde te doen, was een claim indienen en vijf jaar op het land wonen; vervolgens droeg de regering de eigendomspapieren over tegen 25 cent/acre. W.R. Hill, een witte speculant, en W.H. Smith, een dominee en *homesteader*, gingen een partnerschap aan en richtten in 1877 op 160 acres de Nicodemus Township Company op.

waardoor de uitgebreide en toch hechte meer-generatiegemeenschap van Nicodemus blijft bestaan.

4 Sinds 1878 vindt in Nicodemus elke zomer een Homecoming Emancipation Celebration plaats waarvoor nazaten van de oorspronkelijke stichters vanuit de hele VS naar Nicodemus komen Volgens Bates is dit evenement 'de katalysator'

Nicodemus water tower, possible future location of the National Historic Site Visitor Centre, May 2021/ Watertoren van Nicodemus, mogelijk de toekomstige locatie van het National Historic Site Visitor Centre, mei 2021

can expand the common idea of a small rural town, what is urban and what is rural, what it means to build out different forms of autonomy and identity in a rural landscape, how possible futures for many people have been skewed by preconceptions, violence and discrimination, and the need for inclusion of multiplicity of perspectives and histories in future visions.

The vision for the future of Nicodemus involves certain practices of heritage, whereby spatial planning cannot be seen separate from the stories that people feel are important to tell. Precisely the urge to tell these stories is key to the regeneration of rural communities.

4 Each summer, since 1878, the town hosts the Homecoming Emancipation Celebration, drawing descendants from across the United States to Nicodemus. According to Bates this event is 'the catalyst' for Nicodemus's extended and yet close multi-generational community.

Heritage: We Need to Tell the Full Story

Janna Bystrykh

Nicodemus is a National Historic Site since 1996, several buildings have been declared as a unit of the National Park System – could you tell us something about the sites that are listed?

Angela Bates

There are five historic buildings that make up Nicodemus National Historic Site today. The biggest one is the Township Hall, which was built in 1939, as a Works Progress Administration project. For years, it was used as a community centre, and for our Emancipation Celebrations.⁴ Then there's the old First Baptist Church, a major religious icon; the recently restored African Methodist Episcopal Church, which sits right around the corner a block away; the School; and the St Francis Hotel and post office across the street from the Township Hall. Zachary Fletcher and his wife Jenny arrived in early spring of 1877 and established the post office. Zachary became

De zwarte mensen uit Kentucky waren bereid naar het westen te verhuizen vanwege de Jim Crow-wetten en het geweld dat zij ondervonden. In Nicodemus probeerden we een plek te scheppen die we ons thuis konden noemen en waar we niet werden blootgesteld aan vooroordelen en discriminatie. Ook al bestonden die wetten overal, deze gemeenschap was ten minste de eigen gemeenschap van de stichters. Veel van de mensen die hier kwamen wonen, waren geschoolde arbeiders. Ze hadden hun eigen lapje grond van 160, 80 of 40 acres en ze werden zelfvoorzienend. Het werden boeren, ze leerden te boeren zoals de andere boeren hier.

Maar je kunt het niet over *homesteading* en landbouw in het westen hebben en inclusiviteit onbesproken laten. Er vestigden zich hier allerlei kolonisten, niet alleen witte mensen, maar ook Afro-Amerikanen, Chinezen die hier als spoorwegarbeiders naar toe waren gebracht, enzovoort. De keerzijde van dit verhaal is dat het land van de oorspronkelijke Amerikanen werd afgepakt en dat hun verhaal in dit landschap, over migratiepatronen, over het volgen van de buffels, verloren ging. De boeren kwamen, omdat het land van de oorspronkelijke Amerikanen werd afgepakt en de buffels werden gedood. Dat is geen verhaal om trots op te zijn, we moeten het vertellen vanuit het perspectief van de mensen van wie het land werd afgepakt. Dit land was geen agrarisch Utopia waar alles geweldig werd gedaan. De cowboys, de stormloop van hoefdieren, de gevechten met kolonisten en veehouders – dat was echt. We moeten het complete verhaal vertellen en binnen het agrarisch toerisme wordt dat ook gedaan.

gekoloniseerd werd steeds in het bezit geweest van de bewoners van Nicodemus en hun nakomelingen. Zelf heb ik 25 acres (ongeveer 10 ha) ten westen van de stad die ik ook verhuur voor de landbouw en heb overgenomen van familie. Dus ik denk dat ik inderdaad boer ben, zoals JohnElla zegt.

Ik weet nog dat het land van Bates bewerkt werd en dat de boerderijen voornamelijk in handen van verwanten waren. Iedereen had graanwagens, maaidorsers en tractoren. Ik vond het geweldig om op een tractor te rijden, opeengepakt tussen neven en nichten die voor hun ouders aan het werk waren – ik hield van de geur van stof en tarwe.

JB JohnElla, wanneer stopten jouw familieleden met boeren en zochten ze ander werk?

John Ella Holmes

Mijn betovergrootouders Thomas en Zerina Johnson vestigden zich hier; zij waren boeren. Toen mijn grootvader overleed, dreef mijn grootmoeder het postkantoor en zo stapten ze uit de landbouw. Door het verlies van de grond, moest mijn familie overschakelen op ander werk. Mijn moeder ontmoette mijn vader toen hij aan de Webster-dam werkte, met een ploeg uit Mississippi. Ik heb mijn basisschool- en middelbareschooltijd in Topeka doorgebracht. Maar mijn moeder zorgde ervoor, dat we Nicodemus elk jaar bezochten.

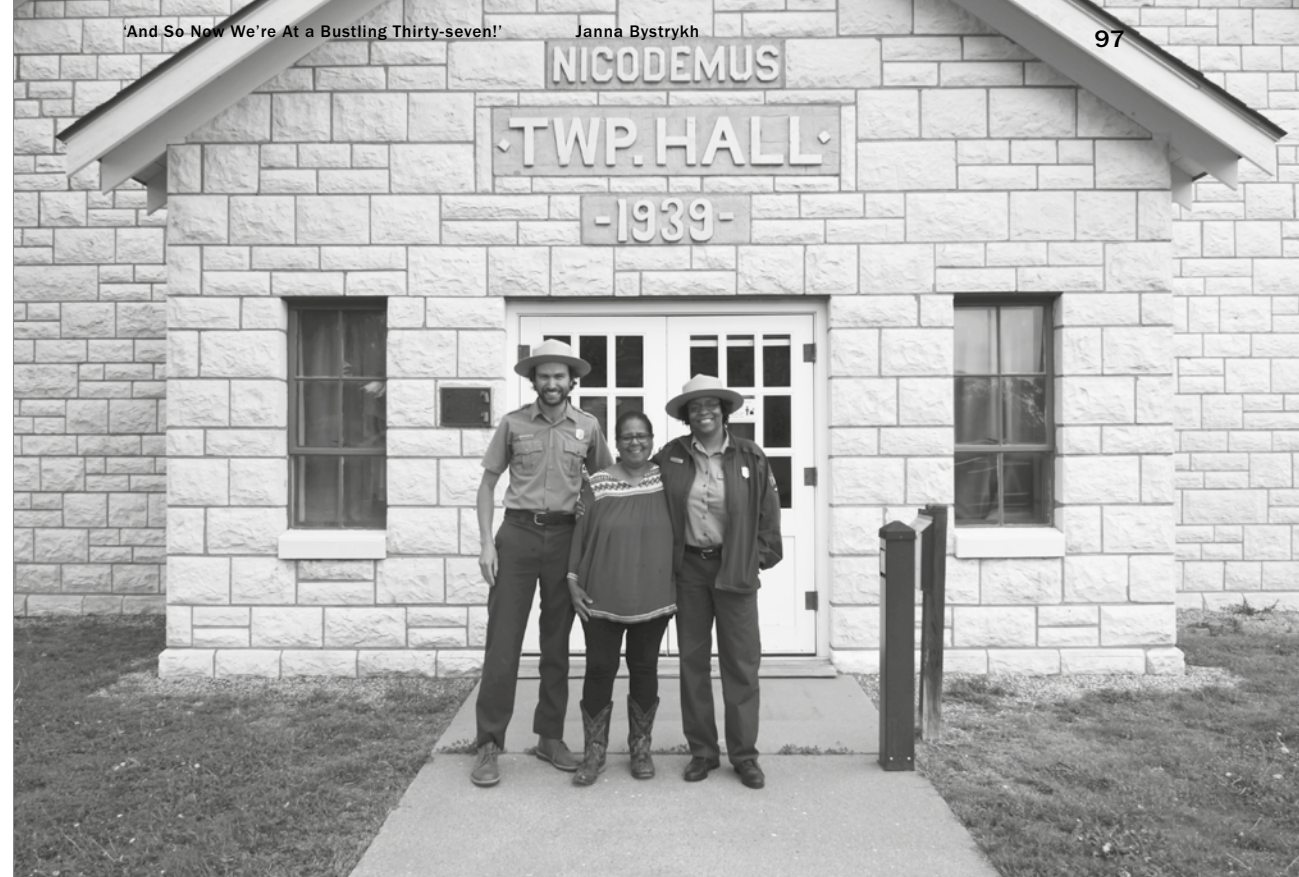
Land heeft grote betekenis, het is iets dat intergenerationele rijkdom uitdrukt en dat de vooruitgang van families veiligstelt. Het verlies van land is absoluut verschrikkelijk. Op een gegeven moment waren er zover het oog reikte zwarte gezinnen en zwarte boeren; die wereld bestaat nu eigenlijk niet meer.

JB In 1999 werd Pigford v Glickman geschikt, een rechtszaak die zwarte boeren hadden aangespannen tegen het ministerie van Landbouw wegens discriminatie. Wat was de reactie van de boerengemeenschap in Nicodemus?

JH Er was veel onrust na de schikking; sommige boeren kregen een tegemoetkoming, maar veel van onze boeren ook niet en zij raakten land kwijt. Godzijdank hadden die boeren een

5
De gemiddelde grootte van een boerderij in Graham County, waar Nicodemus zich bevindt, is ongeveer 1.000 acres/of 405 ha. Institute for Policy & Social Research, University of Kansas, ipsr.ku.edu/ksdata/ksah/ag/AgAveSize.pdf (laatst bezocht 20 oktober 2023); de gegevens zijn afkomstig van de United States National

Agricultural Statistics Service: 2017 Census of Agriculture. Volume 1. Geographic Area Series. Part 16 Kansas State and County Data (Washington, DC: United States Department of Agriculture National Agricultural Statistics Service, 2019).

Angela Bates (centre) with Nicodemus National Historic Site Park Rangers Brendan Oates (left) and LueCreasea Horne (right) in front of the Township Hall, current location of the Visitor Centre, May 2021/ Angela Bates (midden) samen met Nicodemus National Historic Site Park Rangers Brendan Oates (links) en LueCreasea Horne (rechts) voor het gemeentehuis (Township Hall), de huidige locatie van het Visitor Centre, mei 2021

the first African American postmaster to run his own post office in the United States. It operated as a hotel as well. The stagecoach mail wagon used to come through every day, picking up and delivering mail.

Clemens Driessen

Back at the start of Nicodemus as a town, were the people who settled here explicitly interested in farming?

AB After the American Civil War (1861-1865), and after African Americans were emancipated, the military need was no longer in the south, but it was here in the West. The government wanted to achieve Manifest destiny – to open the land up for people to settle here, forcing the Indigenous Americans onto reservations – which they resented. They fought very hard to maintain their independence, to keep their own country and to hold on to their land. The soldiers that were sent out here, the Buffalo Soldiers, the 9th and 10th Calvary, were here fighting the Indigenous Americans, trying to

make it safe so to speak for those that were coming out to settle, the homesteaders.

Homesteading was the draw for people to come to the West, a way for people to own land, to get the 160 acres (a quarter section, about 65 ha) of land. These founding fathers were from Kentucky, and they went back home to solicit people to come out. All you had to do initially was file a claim, live on the land for five years, and the government would give it to you at 25 cents an acre for the land patent. W.R. Hill – a White town speculator, and W.H. Smith – a Reverend and homesteader, went into partnership and created the Nicodemus Township company on these 160 acres in 1877.

The push for the Black people living in Kentucky were the Jim Crow laws and the violence they were experiencing. In Nicodemus, we were trying to create a place we could call home without the prejudice and discrimination of the Jim Crow laws. Even though these laws existed everywhere, at least in this community they could call it their own community. Many

'This time of year the wheat is green. The whole countryside is green, we've had so much rain. You have the Solomon River, you see the trees associated with the river and tributaries. It's a beautiful place,' Angela Bates, mei 2021/ 'In deze tijd van het jaar is het graan groen. Het hele landschap is groen, we hebben zoveel regen gehad. Je hebt de Solomon-rivier, en de bomen die bij de rivier en zijrivieren horen. Het is een prachtige plek,' Angela Bates, mei 2021.

voortuitziende blik en hebben ze de Kansas Black Farmers Association (KBFA) opgericht. Want die schikking had ons echt uit elkaar kunnen spelen. De KBFA en de 40 boeren die voor het eerst bij elkaar kwamen, besloten samen dat ze het in een andere richting zouden gaan zoeken, subsidies zouden aanvragen, duurzaamheid zouden bevorderen door productontwikkeling, gewasbeheersystemen en onderzoek: een visie om vooruit te komen.

Bernard Bates is een van onze erfgoedboeren. Volgens mij is het mede aan hem te danken dat Pigford v Glickman is gevoerd. In 1983 stuurde hij een brief aan de toenmalige president Reagan, en een aan dominee Jesse Jackson van PUSH, waarin hij schreef: 'Bij het USDA zijn ze niet eerlijk. Ik kan geen lening krijgen en mijn buurman aan de andere kant van het hek, die wit is, krijgt wel direct een lening en toegang tot allerlei programma's. En voor zwarte boeren is dat allemaal niet beschikbaar.' Die brief zorgde ervoor dat er voor het

eerst iemand naar de oneerlijke gang van zaken bij het USDA keek.

JB Welke beleidsmechanismen zijn er volgens jou in de toekomst nodig in de context van agrarisch en cultureel erfgoed, zoals in Nicodemus?

JH Het beleid en de programma's moeten gericht zijn op het helpen van grassroots organisaties. We hebben financiering nodig voor initiatieven die werken met kleine zwarte of BIPOC (Black, Indigenous, and other People of Color) -boerenbedrijven. Ik weet het, onze naam is 'Kansas Black Farmers Association', maar we zijn solidair met alle etnische minderheden die steun nodig hebben.

Er moet iets van zekerheid komen dat alle kleine boeren tezamen gesteund worden. Er moet een programma komen zodat de opvolging op de boerderij is geregeld: als we een *land trust* kunnen oprichten (we werken momenteel aan een subsidieaanvraag daarvoor), zouden we kunnen werken met een

of the people who came were skilled labourers. They had their small 160, 80, or 40 acres, and they became self-sufficient. They became farmers. They learned to farm like other farmers out here.

But you can't talk about homesteading and agriculture in the West unless you're talking about inclusivity. All kinds of people settled here and became homesteaders, not just White people, also African Americans, Chinese workers who were brought as railroad workers and others. The flipside is the loss of the land by the Indigenous Americans, and their story in this landscape, the migratory patterns, following the buffalo. The farmers came because of the land being taken from the Indigenous Americans and often killing the buffalo. We need to not look at this as a great experience, but from the perspective of the people that were having their land taken from them. This land was not an agricultural utopia where everything was happening in a wonderful way. The cowboys, the stampedes, the fights with the homesteaders and the cattlemen – that was real. We need to tell the full story; agricultural tourism includes all of that.

JB Angela, your family owns some farmland in the area, would you consider yourself a farmer?

AB It took my cousin JohnElla to convince me that we were farmers. In my mind to be a farmer, you have to be on a tractor, you have to be processing. The reality is we own a farm, the Bates Farm, of 40 acres (c. 16 ha).⁵ We lease the land out for wheat, milo and other crop farming, and a part of the land is used for pasture, for cattle. Since it was homesteaded, this land has stayed with the Nicodemus family, with the descendants. I personally also own 25 acres (c. 10 ha) west of town, that I also lease out for farming, which I bought from my cousins. So, I guess I am a farmer as JohnElla says.

I remember when the Bates land was being farmed, and all the farms were predominantly owned by cousins. Everybody had wheat trucks, combines, tractors. I thought that was the neatest thing to ride on a tractor, squished

between cousins, who were driving for their parents – the smell of the dust and wheat.

JB JohnElla, when did your family stop farming and transition to other work?

JohnElla Holmes

My great-great-grandparents Thomas and Zerina Johnson came here, and they farmed. When my grandfather passed away, my grandmother ran the post office, and they kind of transitioned out of farming that way. Because of land loss, my family had to switch to other work. My mother met my father while he was working on the Webster Dam, with a crew out of Mississippi. My elementary and high school years were in Topeka. But my mother made sure that every single year we came back to Nicodemus.

Land is profound, that's how you express generational wealth and secure progress for your families here. Land loss is absolutely devastating. At one point, as far as the eye could see there were Black families and Black farmers, and none of that really exists anymore.

JB The Pigford v. Glickman class action discrimination lawsuit, which was filed by Black farmers against the US Department of Agriculture, was settled in 1999. What was the response in the Nicodemus farming community?

JH There was a lot of trepidation after the settlement, some farmers did receive a settlement, but a lot of our farmers were denied, and they suffered land loss. I thank God that those farmers had the foresight to organise the Kansas Black Farmers Association (KBFA). Because that settlement could have really torn us apart. With the KBFA, and the 40 farmers who first came together, they decided that they would go in a different direction, try to seek grants, find sustainability through product development, crop management systems, do research: a vision to move forward.

Bernard Bates is one of our legacy farmers. I like to give him credit for being one of the farmers that got Pigford v. Glickman started. It would have been 1983, he wrote

5

The average size of a farm in Graham County, where Nicodemus is located, is around 1000 acres, or 405 ha. Institute for Policy & Social Research, The University of Kansas, ipsr. ku.edu/ksdata/ksah/ag/AgAveSize.pdf (accessed 20 October 2023); data from United

States National Agricultural Statistics Service: 2017 Census of Agriculture. Volume 1 Geographic Area Series. Part 16 Kansas State and County Data (Washington, DC: United States Department of Agriculture National Agricultural Statistics Service, 2019).

Bates Farm (40 acres/ 16 ha) that extends to include the first green field with the lone tree, beyond the tilled field. Photograph from the 1980s/
Bates Farm (40 acres/ 16 ha) strekt zich uit tot en met het eerste groene veld, met de eenzame boom, verderop het bewerkte veld. Foto uit de jaren 1980

oudere generatie boeren, met kinderen die niet willen boeren. Waarom blijft het land niet beschikbaar zodat wij het kunnen kopen en bewerken? Waarom vormen we geen partnerschappen, zodat zulke mensen opvolgers hebben? We kunnen heel veel dingen doen om BIPOC-boeren te helpen om het land opnieuw te bewerken en bezitten. We kunnen programma's organiseren en begeleiding regelen voor nieuwe boeren, vrouwelijke boeren, hen helpen met het verkrijgen van certificaten en bedrijfsnummers.

Mag ik Gil Alexander even noemen? Gil was absoluut geweldig. Nadat Gil Alexander was overleden (hij was de laatste actieve boer in Nicodemus), kwam zijn neef terug om te proberen de boerderij te redden. Omdat die neef een nieuwe boer was, wilde het USDA hem Gil's boerderijnummer niet geven. Ze zeiden hem dat hij een nieuw boerderijnummer moest aanvragen, maar ze gaven het hem niet. We hebben toen gevraagd of we een mentorprogramma mochten opzetten onder leiding van Bob Adkins, een boer uit de buurt.

Dat vond het USDA ook niet goed. Als je geen bedrijfsnummer hebt, krijg je geen hulp van het USDA. Uiteindelijk hebben de banken en dergelijke hun leningen ingetrokken en zag de neef het land stukje bij beetje, *acre* bij *acre*, verdwijnen.

Thuiskomst: onze eigen gemeente

JB Door de jaren heen heeft de in Nicodemus gewortelde gemeenschap zich verspreid over de hele VS. Kun je ons iets vertellen over die uitgebreide Nicodemus-familie?

AB Toen de Union Pacific-spoorlijn Nicodemus links had laten liggen, ontstond het stadje Bogue, dat ongeveer vier mijl ten westen en één mijl ten zuiden ligt, direct ten zuiden van de Solomon-rivier. Dit nieuwe spoorwegstadje, opgericht in 1888, haalde de economische vaart uit de gemeente. Vanaf dat moment begon zowel het inwonerstal als de economie van Nicodemus geleidelijk te krimpen. In de hoogtijdagen woonden hier ongeveer 600 mensen.

Homecoming: Our Own Town

a letter to then President Reagan, and to Reverend Jesse Jackson of PUSH, and he says 'USDA they're not being fair. I'm denied a loan and across the fence, my neighbor who is White, can go get a loan and other programs just instantly. And none of that is being provided to these Black farmers.' It was that letter that got anyone to even look at the unfair practices of the USDA.

JB What kind of policy mechanisms do you think are needed moving forward in a rural and cultural heritage context like Nicodemus?

JH Policies and programmes should help grass-roots organisations. We need funding with organisations that are working with those small, Black or BIPOC (Black, Indigenous and other People of Color) farmers. I know that our name says Kansas Black Farmers Association, but we're inclusive with any ethnic minority groups that need the support.

There needs to be something that makes sure that all small farmers together are taken care of. There should be a succession programme, if a land trust is created – we are currently working on a grant application to set up a land trust – we could work with the older farmers whose children are not coming home to farm. Why not leave it where we could purchase it, and continue to farm, or create partnerships in that succession? There are many things that we could do to help BIPOC farmers get back into farming and land ownership. Programming and guidance for new farmers, women farmers, to help them get their certificate and farm number.

May I talk about Gil Alexander for just a second? Gil was absolutely amazing. After Gil Alexander passed away (he was the last active farmer in Nicodemus), his nephew came back to try and save the farm. Because his nephew was a new farmer, the USDA wouldn't give him Gil's farm number. They told him he had to have a new farm number, which he also couldn't get. We asked if we could create a mentorship programme with Bob Adkins (a neighbour farmer). The USDA didn't approve this. Without a farm number, you can't get any USDA help. Ultimately the banks and everybody called in their loans, and his nephew just saw the land go piece by piece, *acre* by *acre*.

JB Over the years the community that is rooted in Nicodemus has spread across the United States, could you tell us about the extended Nicodemus family?

AB When the Union Pacific Railroad line didn't materialise in Nicodemus, the little town of Bogue, which is about four miles west and one mile south, right on the south side of the Solomon River came into existence. This new railroad town, established in 1888, pulled the economic basis out of the town. From that point onward Nicodemus went into gradual decline in population, and economically. In its heyday there were about 600 people living here.

With large families only so many kids can inherit and work the farm after they become adults. Things got tight in the 1940s and 1950s for work, and so especially men would go away during the week and work other jobs. In the 1950s there was an outward migration of my parents' generation. Many of them went to California and Colorado. I grew up in Los Angeles and Pasadena. But our family never lost connection with Nicodemus. We would spend two weeks out of our summer right here. It was like summer camp, it was wonderful. To be able to come here, our own town, I was very proud of that. The Emancipation Celebration is I believe what keeps the town alive, the catalyst for us to come back every year, and it developed in me the desire to want to hold on.

JB How did the tradition of the Nicodemus Homecoming Emancipation Celebration begin?

AB Most of the people that came here were from Kentucky. During slavery, they allowed the enslaved people a weekend off, to have a barbecue, horse races . . . That was usually the first week in August, after the harvest. People brought that experience with them, and the organisation the Benevolent Society, which assisted free and enslaved people. The Benevolent Society started celebrating Emancipation here in Nicodemus on August 1st, which coincided with the emancipation of the enslaved people in the West Indies, and it also coincided with the Colored People's Fair that they had in Kentucky. They organised the first Nicodemus celebration in August of 1878, and we've been having them ever since.

In grote gezinnen kunnen maar een paar van de kinderen de boerderij erven en er werken, als ze volwassen zijn. In de jaren 1940 en 1950 werd het moeilijk om werk te vinden en dus gingen vooral de mannen doordeweeks ergens anders naar toe voor werk. In de jaren 1950 vertrokken veel mensen van de generatie van mijn ouders. Ze gingen vooral naar Californië en Colorado. Ik groeide op in Los Angeles en Pasadena. Maar onze familie verloor nooit de band met Nicodemus. We brachten hier elke zomer twee weken door. Het was net een zomerkamp, geweldig. Dat we hier heen konden, naar onze eigen stad, daar was ik erg trots op. Volgens mij houdt de Homecoming Emancipation Celebration de stad in leven, het is de katalysator waardoor we elk jaar terugkomen, en daardoor groeide er in mij een verlangen naar het voortbestaan van de gemeente.

laadt en ze vastzet met een zeil, van mijn moeder die kip bakt en van ons, terwijl we brood smeren en de koelvaten inpakken, één voor water en één die vóór op de auto moest. Dit waren de jaren 1960, de auto kon oververhit raken en we konden niet in een motel overnachten. Dat deden zwarte mensen niet, dat mocht niet.

Op vrijdag- en zaterdagavond was het groot feest in het gemeentehuis. Iedereen danste en we hadden reuzelol, want we waren thuis. Op zondag gingen we naar de kerk. De mensen waren dan al een beetje verdrietig, omdat ze wisten dat iedereen 's-avonds weer zou vertrekken. Na de kerkdienst gingen we naar het gemeentehuis en hielden we een feest, een gemeenschappelijke maaltijd, bijgewoond door honderden mensen.

Regeneratie: deze gemeente werd een broedplaats

JB Hoe is de traditie van de Nicodemus Homecoming Emancipation Celebration begonnen?

AB De meeste mensen die zich hier vestigden, kwamen uit Kentucky. Tijdens de slavernij kregen de tot slaaf gemaakten weleens een weekend vrijaf, om te barbecueën of naar de paardenraces te gaan. Dat was meestal in de eerste week van augustus, na de oogst. De mensen brachten zowel die ervaring als de Benevolent Society, een organisatie die vrije en tot slaaf gemaakte mensen bijstond, met zich mee. Hier in Nicodemus begon de Benevolent Society op 1 augustus met de viering van emancipatie, wat samenviel met de vrijmaking van de tot slaaf gemaakte mensen in West-Indië, en het viel ook samen met de Colored People's Fair die ze in Kentucky altijd hielden. Ze organiseerden de eerste Nicodemus Homecoming Emancipation Celebration in augustus 1878 en sindsdien hebben we die altijd op deze dag gehouden.

CD Hoe werd die dag gevierd toen jij opgroeide?

AB Als nazaat waren we opgewonden dat we naar huis gingen om tijd door te brengen met de oma, opa, tantes, ooms, neven en nichten die we het hele jaar niet hadden gezien. Elke zomer telden we de dagen af, onze ouders ook. Wat zouden we koken? Wat zouden we meenemen? Welke danspassen zouden we onze neven en nichten gaan leren?

Het inpakken van de auto was een belangrijke gebeurtenis. Er zijn foto's van mijn vader die de koffers boven op de stationwagen

JB Nicodemus had op zijn hoogtepunt ongeveer 600 inwoners. Hoe groot is de gemeenschap nu?

JH Toen ik in 2015 terugkwam, waren we met 15 mensen; sindsdien zijn er veel mensen terugverhuisd. We hebben ook een project gedaan dat Tiny Homes heette, om mensen van mijn leeftijd die met vervroegd pensioen kunnen, het rustiger aan kunnen doen, aan te moedigen om terug te keren – ook wij kunnen nog in commissies zitten en de gemeenschap helpen opbouwen. En nu is het dus een bruisende gemeenschap van 37 mensen!

CD Hebben, nu de gemeente weer groeit, alle mensen die hier willen komen wonen een band met Nicodemus?

AB Er is altijd interesse van buitenaf. Als nazaten moedigen we elkaar aan om bezit aan familie te verkopen en we ontmoedigen elkaar om buiten de gemeenschap te verkopen; we willen de samenhang van de relaties en de families hier behouden. Het is een beetje egoïstisch, maar het is een vorm van zelfbehoud. Ik voel me gezegend, omdat ik deel uitmaak van deze familie, deze geschiedenis. Dat is niet voor alle Afro-Amerikanen weggelegd. Nicodemus is uniek, ze is de oudste en enig overgebleven westelijke gemeente die door Afro-Amerikanen is gesticht. Hij is georganiseerd, gepland en gesticht, net als elke andere gemeente die indertijd werd gebouwd en waar mensen werden

JohnElla Holmes in front of her home, which she started renovating in 2015, after moving back to Nicodemus in 2014. 'My home belonged to my mother in the 1940s. At night I can see the lights of Pelco, Zurich, Damar, 17 miles away. The scenery is gorgeous. A lot of people will come to Nicodemus and they'll say: "Not much here." Well, they're not looking at it through the right eyes.' May 2021/ JohnElla Holmes voor haar huis dat ze in 2015 begon te renoveren, nadat ze in 2014 was terugverhuisd naar Nicodemus. 'In de jaren 1940 was dit het huis van mijn moeder. 's Nachts kan ik de lichten zien van Pelco, Zürich, Damar, 17 mijl verderop. Het natuurschoon is overweldigend. Veel mensen die naar Nicodemus komen, zeggen: "Hier is niet veel te zien." Nou, die kijken niet goed.' Mei 2021

CD What was the celebration like when you were growing up?

AB As descendants we were excited we were going home to see grandma, grandpa, aunts, uncles, cousins that we hadn't seen all year. Every summer we were counting the days, our parents as well. What are we going to cook? What are we going to bring? Which dances are we going to teach our cousins?

Packing the car was a major event. We have photographs of my dad putting suitcases on top of the station wagon, tying them down with a tarp, my mother is frying chicken, and we're buttering bread and packing the coolers, one for the water and one that goes on the front of the car. This is the 1960s, the car may overheat, and you're not going to spend the night in a motel. Black folks didn't do that. We weren't allowed.

On Friday and Saturday night we would have a big party at the Township Hall.

Everyone is dancing, and we're having a ball, because we are home. On Sunday we would go to church. People are kind of feeling sad, because we know by this evening everybody is going to be gone. After church we would come down here to the Township Hall and have a feast, a community meal, and there are hundreds of us.

Regeneration: This Town Became an Incubator

JB At the highest point we learned that Nicodemus had around 600 inhabitants. How big is the community today?

JH When I moved back in 2015, we had 15 people, since then, there's been a migration home. We've also done a project called tiny homes, to help encourage those my age and can to do early retirement, scale down, come back – we

opgeroepen om naartoe te verhuizen.⁶ De eenklassige school was de eerste in Graham County, Nicodemus de eerste gemeente in dit district. Dat laat zien dat de mensen die naar Nicodemus kwamen, feitelijk de drijvende kracht waren achter de vorming van Graham County.

Behalve dat ze zich hier vestigden en deze gemeente levensvatbaar maakten, hebben zes American football-spelers van de NFL-wortels in Nicodemus; deed de eerste Afro-Amerikaan in de staat die werd gekozen voor een staatsambt, Edward P. McCabe, hier zijn eerste politieke ervaringen op, en was de eerste Afro-Amerikaan die zich in het Congres inzette voor herstelbetalingen, een voorzitter van de Nicodemus Township Company, John Niles.

CD Denk je dat er misschien een speciaal soort zelfvertrouwen is ontstaan, doordat die atleten en politici zich bewust waren van het feit dat ze uit een gemeente kwamen die hun eigendom was?

AB Absoluut, ik denk dat het in ons allemaal zit ingebakken, die geest van vastberadenheid. Deze plek is een broedplaats geworden, de omgeving zelf bood de best mogelijke ondersteuning aan de kinderen die hier opgroeiden.

JB Hoe wil je dat Nicodemus er over 20 jaar voorstaat?

JH We zijn dan weer aan het boeren. Een deel van het land dat Gil moest opgeven, is weer in handen van zwarte boeren, de fabriek is terug, dat zorgt voor banen, en er zijn boeren die harde rode wintertarwe verbouwen. De meisjes van Bates (tegen die tijd zijn het vrouwen) bakken en verkopen lokaal brood.

Ik wil niet dat Nicodemus heel groot wordt, misschien 500 mensen. Ik zou graag een buurtwinkeltje hebben, een benzinstation, een paar restaurants en hotelletjes, zodat mensen hier tijd kunnen doorbrengen, al onze straten zijn geplaveid, de historische plaatsen zijn gerenoveerd en geconserveerd als musea.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

6

‘De stichters van Nicodemus, net als het merendeel van de gemeenten in het middenwesten [van de VS], hielden zich bezig met grondspeculatie. Hierbij werd onontgonnen grond gekocht, in kavels verdeeld en verkocht aan nieuwkomers. (...) Speculanten speelden een belangrijke rol bij de definitie van de grens van het middenwesten. Om hun investeringen terug te verdienen, adverteerden ze uitgebreid met hun houdstermaatschappijen in het oosten

[van de VS] en Europa. (...) Speculanten in grond bepaalden tevens welke delen in het westen agrarisch zouden worden en welke stedelijk.’ Kenneth Marvin Hamilton, ‘The Settlement of Nicodemus: Its Origins and Early Promotion’, in: *Promised Land on the Solomon, Black Settlement at Nicodemus, Kansas* (US Department of Interior National Part Service Rocky Mountain Region, 1986), 1.

still can work in committees and build the community. And so now we’re at a bustling 37!

JB Where would you like Nicodemus to be in 20 years?

JH

We’re farming again. Some of the land that Gil had to give up, is reclaimed by Black farmers, the mill is coming back, it provides jobs, and we need farmers that are growing hard red winter wheat. The Bates girls, they will be women by then, they are baking and selling local bread.

I don’t want it to become very big, maybe 500 people. I’d love to see us with a little convenience store, a gas station, a couple of restaurants and mini hotels, so that people can start being here, all of our streets are paved, historic sites renovated and preserved as museums.

CD As Nicodemus is growing again, do the people who are interested to come and live here all have a connection to Nicodemus?

AB There’s always outside interest. As descendants we are encouraging one another to sell to family members, and we kind of dissuade selling outside of the community, we want to keep the cohesiveness of the relationships and the families here. It’s kind of selfish, but it’s a form of self-preservation. I feel blessed to be a part of this family, this history. This is something that everybody doesn’t experience that is African American. Nicodemus is unique, it’s the oldest and only remaining western town established by African Americans. It was organised, planned and settled, just like any other town that was being built, where they were soliciting people to come to Nicodemus.⁶ The one-room school is the first school district established in Graham County, this became the first township within the county, which speaks to the fact that it was the people that came to Nicodemus that really drove the organisation of the county.

They didn’t just settle and make this town viable: six NFL football players have their roots in Nicodemus; the first African American in the state to be elected to a state office, Edward P. McCabe, got his political start here; the first African American pushing for reparations in Congress was a Nicodemus Township Company president, John Niles.

CD Do you think there may have been a special kind of confidence associated with the experience that the athletes and politicians had, knowing that they came from a town that they own?

AB Absolutely, I think it’s ingrained in all of us, this spirit of determination. This town became an incubator, the environment itself provided the greatest support system to the kids growing up here.

6

‘The founders of Nicodemus, like the founders of the vast majority of the towns in the Midwest, engaged in townsite land speculation. This is the process by which undeveloped land was purchased, platted into town lots, and then sold to newcomers. . . . Speculators played an important role in the settling of the Midwest frontier. In order to realize a profit on their investment, they advertised their holdings

widely in the East and in Europe. . . . Land speculators also helped to determine which areas of the West would be rural and which would be urban.’ Kenneth Marvin Hamilton, ‘The Settlement of Nicodemus: Its Origins and Early Promotion’, in: *Promised Land on the Solomon, Black Settlement at Nicodemus, Kansas* (US Department of Interior National Part Service Rocky Mountain Region, 1986), 1.